

РЕШЕНИЕ

№ 4199

гр. София, 20.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 14.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Христовова, като разгледа дело номер **6745** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 84, ал.2 и чл.85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба вх. № 17108 от 27.07.2011 година, подадена от Ч. А. Р., гражданин на А., срещу Решение № УП-124/14.07.2011 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет на РБ.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон. Според жалбоподателя, административният орган неправилно е отхвърлил молбата като явно неоснователна, позовавайки се само на аргументи за изложени от жалбоподателя лични и икономически причини, които не представляват основание за предоставяне на статут. Твърди, че не са обсъдени и взети под внимание представените данни за страната на произход на жалбоподателя. На основание изложените възражения е направено искане за отмяна на оспореното решение.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците не ангажира становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С молба вх. № 903/12.07.2011 г. на ДАБ, при МС, Ч. А. Р. е заявил, че желае да получи статут на бежанец и закрила в Република България. На 12.07.2011 г. на арменския

гражданин е връчена покана за интервю, насрочено за 13.07.2011г., от 9:00ч. Съгласно констативен протокол от 13.07.2011г. Ч. А. Р. не се е явил за провеждане на насроченото интервю, във връзка с молбата му за предоставяне на статут на бежанец. С писмо изх. № УП2199/12.07.2011г. на ДАБ директорът на специализирана дирекция „Т” при Държавната агенция за национална сигурност (ДАНС) е уведомен за подадената от Ч. А. Р. молба за закрила. Съгласно писмо изх. № Т-3239/14.07.2011 г. на ДАНС, директорът на специализирана дирекция „Т” е заявил, че не възразява срещу предоставянето на статут на Ч. А. Р.. В срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, от страна на интервюиращия орган е прието решение № УП-124/14.07.2011 г., с което, на основание чл. 70, ал.1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Констатирано е, че молбата на Ч. А. Р. не съдържа позоваване на конкретни обстоятелства от политическия живот в А., различни от изложените в предходните производства. Чуждестранният гражданин не се явил за провеждане на интервю, с което препятствал административния орган да събере доказателства относно необходимостта от предоставяне на статут. Не е установено наличие на причини за основателен страх от преследване поради раса, религия, националност и принадлежност към определена социална група или поради политическо мислене или убеждение.

Решението е връчено на Ч. А. Р. на 19.07.2011г., в присъствието на преводач. Срещу решението е подадена жалба, с вх. № УП2199/25.07.2011 г. на ДАБ при МС, адресирана до Административен съд – София град.

При така установеното от фактическа страна, съдът, в решаващия състав, обоснова следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна. Обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на законовите му правомощия и в срока по чл. 70, ал.1 от ЗУБ. Спазена е писмената форма и се съдържат реквизитите, съгласно чл. 59, ал.2 от АПК. Интервюиращият орган е обосновал направените изводи с данните, предоставени от жалбоподателя в рамките на предходни производства пред ДАБ. В разглежданото административно производство жалбоподателят не се явил за провеждане на интервю, за което е бил уведомен по съответния ред. С това си действие арменският гражданин е затруднил събирането на доказателства, които да обосноват изводи на интервюиращия орган, различни от изложените в решението. В този смисъл, възраженията на жалбоподателя, че не са обсъдени всички сведения и доказателства са неоснователни. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да водят до изводи за фактическа обстановка, различна от приетата за установена с решението.

По смисъла на §1, т. 8 от ЗУБ сигурна държава по произход е държавата, в която установеният правов ред и неговото съблюдаване в рамките на демократичната обществена система не допускат осъществяването на преследване или действия на преследване и не съществува опасност от насилие в ситуация на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Не са представени данни относно А., които да характеризират държавата като такава, в която се осъществява преследване или действия на преследване или съществува опасност от насилие. Жалбоподателят не е посочил конкретен случай, свързан с него или неговото семейство или конкретен пример за наличие на промяна в политическата обстановка в А..

По силата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал.1, вр. чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, интервюиращият орган взема решение, с което отхвърля молбата като явно неоснователна когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В конкретния случай е безспорно, че молбата, във връзка с която е прието оспореното решение е последваща. По смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ последваща молба е молба за предоставяне на статут в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Република България е приключило с влязло в сила решение. От страна на Ч. А. Р. са подавани четири молби за предоставяне на статут на бежанец в Република България. Във връзка с първата е прието решение № УП-260/10.09.2005г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което молбата е отхвърлена като явно неоснователна. Решението е оспорено от арменския гражданин пред Окръжен съд – [населено място], като с Решение от 25.01.2007г. на Окръжен съд – [населено място], по адм. д. № 3С-42/2006г. жалбата на Ч. А. Р. е отхвърлена. Втората молба на арменския гражданин за предоставяне на статут на бежанец и закрила в Република България е отхвърлена като явно неоснователна с решение № УП-74/27.05.2009г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците. Решението е оспорено пред Административен съд – София град, като жалбата е отхвърлена като неоснователна с Решение от 16.07.2009г., по адм. д. № 4161/2009г. Третата молба на чуждестранния гражданин също е отхвърлена като явно неоснователна с Решение № УП-8/14.01.2010г. на интервюиращ орган при ДАБ. Подадената срещу това решение жалба е отхвърлена като неоснователна с Решение № 1646/25.05.2010г. на Административен съд – София град, по адм.д. № 836/2010г. Четвъртата молба на арменския гражданин за предоставяне на статут на бежанец и закрила в Република България е отхвърлена като явно неоснователна с решение № УП-174/29.11.2010г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците. Решението е оспорено пред Административен съд – София град, като жалбата е отхвърлена като неоснователна с Решение № 1176 от 15.03.2011г., по адм. д. № 9258/2010г.

Жалбоподателят не се явил за провеждане на интервю и не е изложил причини, различни от тези, които са изложени и в предходните производства относно искането за предоставяне на статут. Оспореното решение на интервюиращия орган е прието в отговор на последваща молба по смисъла на ЗУБ, в която не са посочени нови и новонастъпили обстоятелства. С решението молбата на Ч. А. Р. е приета за явно

неоснователна поради наличие на обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ. Предвид изложеното по-горе, този извод кореспондира с представения по делото доказателствен материал и е съобразен със законовите разпоредби. Следователно, спрямо оспореният административен акт не са налице основания за отмяна, по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което жалбата, с която същият е оспорен е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 85, ал. 1 от ЗУБ, Административен съд София – град, I АО, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. А. Р., гражданин на А., срещу Решение № УП-124/14.07.2011 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България.
Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: